

BISBAT DE LLEIDA Full Dominical

ANY XLII ■ NÚM. 35

31 D'AGOST DE 2014

www.bisbatlleida.org / Aportació voluntària: 0,30 €

DIUMENGE XXII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,7-9)

M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir, us heu apoderat de mi i m'heu dominat, però ara passen el dia divertint-se a costa meva, tothom es riu de mi. Sempre que parlo, dono el crit d'alarma, el meu clam anuncia invasions i devastació. Tot el dia la paraula del Senyor m'és un motiu d'escarnis i de burles. A la fi pensava: No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell, però llavors sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dintre els meus ossos. Estic rendit de tant aguantar, ja no puc més.

▶ Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, / per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciats del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Perquè vós m'heu ajudat, / i sóc feliç sota les vostres ales. / La meva ànima s'ha enamorat de vós, / em sosté la vostra mà. R.

▶ Lectura de la carta sant Pau als cristians de Roma (Rm 12,1-2)

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte.

▶ Evangelí segons sant Mateu (Mt 16,21-27)

En aquell temps, Jesús començà a deixar entendre als deixebles que havia d'anar a Jerusalem, que havia de patir molt de part dels notables, dels grans sacerdots i dels mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia.

Pere, pensant fer-li un favor, es posà a renyar-lo: «De cap manera, Senyor: a vós això no us pot passar!». Però Jesús es girà i li digué: «Fug d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no penses com Déu, sinó com els homes». Llavors Jesús digué als deixebles: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi, la retrobarà. Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdía la vida? Què podria pagar l'home per rescatar la seva vida? Perquè el Fill de l'home ha de venir en la glòria del seu Pare, voltat dels seus àngels, i ell pagarà cadascú segons les seves obres.»

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jr 20,7-9)

Me sedujiste, Señor, y me dejé seducir; me forzaste y me pudiste. Yo era el hazmerreír todo el día, todos se burlaban de mí. Siempre que hablo tengo que gritar: «Violencia», proclamando: «Destrucción». La palabra del Señor se volvió para mí oprobio y desprecio todo el día.

Me dije: «No me acordaré de él, no hablaré más en su nombre»; pero ella era en mis entrañas fuego ardiente, encerrado en los huesos; intentaba contenerlo, y no podía.

▶ Salmo responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Oh Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua. R.

¡Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo; / mi alma está unida a ti, / y tu diestra me sostiene. R.

La Santa Faç de Jesús. Pintura d'El Greco (Domenico Theotocopoli, 1541/1542-1614)

▶) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rm 12,1-2)

Os exhorto, hermanos, por la misericordia de Dios, a presentar vuestros cuerpos como hostia viva, santa, agradable a Dios; este es vuestro culto razonable. Y no os ajustéis a este mundo, sino transformaos por la renovación de la mente, para que sepáis discernir lo que es la voluntad de Dios, lo bueno, lo que le agrada, lo perfecto.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 16,21-27)

En aquel tiempo, empezó Jesús a explicar a sus discípulos que tenía que ir a Jerusalén y padecer allí mucho por parte de los ancianos, sumos sacerdotes y escribas, y que tenía que ser ejecutado y resucitar al tercer día. Pedro se lo llevó aparte y se puso a increparlo: «¡No lo permita Dios, Señor! Eso no puede pasarte.»

Jesús se volvió y dijo a Pedro: «Quítate de mi vista, Satanás, que me haces tropezar; tú piensas como los hombres, no como Dios.» Entonces dijo a sus discípulos: «El que quiera venir conmigo, que se niegue a sí mismo, que cargue con su cruz y me siga. Si uno quiere salvar su vida, la perderá; pero el que la pierda por mí la encontrará. ¿De qué le sirve a un hombre ganar el mundo entero si malogra su vida? ¿O qué podrá dar para recobrarla? Porque el Hijo del hombre vendrá entre sus ángeles, con la gloria de su Padre, y entonces pagará a cada uno según su conducta.»

COMENTARI

Cal agafar la creu per seguir Jesús

L'evangelí d'avui s'hauria de llegir conjuntament amb el del diumenge passat. Allà assistíem a una lloança molt notable de Pere i de la seva fe. Avui, en canvi, la continuació de l'escena posa sordina a la fe de Pere.

La raó és molt senzilla: Pere ha malentès el messianisme de Jesús. Davant del primer anunci de la passió (Mt 16,21), el deixeble diu: «De cap manera, això no et pot passar» (16,22). El rebuig de Jesús és contundent: «Vés-te'n d'aquí Satanàs» (16,23). És el mateix rebuig de Jesús al temptador en la darrera temptació, que li proposava un messianisme triomfant (Mt 4,10). Mateu encara ho subratlla afegint-hi una afir-

mació colpidora: «Tu ets una pedra d'ensopec per a mi» (16,23). La fe de Pere és un do de Déu, però encara ha de passar per la prova de les negacions de Jesús que trobarem en el relat de la passió. Els dubtes i el malentès l'acompanyen i la seguiran acompanyant.

En conseqüència, l'ensenyament de Jesús sobre el seguiment que tenim a continuació és l'inici d'una nova etapa d'ensenyament de Jesús als deixebles sobre el seguiment: «Cal seguir-lo prenent la creu i caminant darrera de Jesús». Aquest és la segona etapa que Mateu reproduïx seguint l'esquema fonamental de Marc (Mc 8,31-10,45 = Mt 16,21-20,28). La formulació («prendre la creu i donar la vida») correspon

a l'òptica postpasqual. És, sobretot, un missatge per als lectors, per a nosaltres.

El text d'avui es tanca amb una clara referència a la solemne escena de la vinguda de Jesús al final de la història, que juga un paper tan important en Mateu (vegeu 13,36-43; 16,27-28; 19,28; 24,29-31.37.39.44; 25,31-33; 26,64). És el moment de passar comptes per les bones obres realitzades. Mateu, ho hem anat veient, no es cansa de recordar que l'actuació dels deixebles és molt important. Mateu és l'evangelí que arrela en el fructificar en bones obres. És un evangelí ètic. En definitiva, un evangelí profundament arrelat en el judaisme.

Oriol Tuñí, SJ

ENTREVISTA

ERNESTINA ÁLVAREZ

Formació benedictina

Del 7 al 10 de juliol es va celebrar a Montserrat la 5a edició de l'Encuentro de Jóvenes Benedictinas, que va reunir una vintena de novícies i juniores de diferents monestirs benedictins femenins de l'Estat. La Gna. Ernestina Álvarez, OSB, de Santa Maria de Carbajal, a Lleó, és l'encarregada de coordinar aquestes trobades.

Com valora les trobades?

Ens aporten un gran bé, tant a nivell humà com espiritual. El coneixement mutu que anem tenint facilita l'estimació, la proximitat, la confiança... Compartim diferents formes de viure un mateix carisma, que és molt enriquidor, i preguem juntes celebrant la litúrgia amb molta solemnitat i unitat.

Com ha canviat el perfil de la persona que es planteja la vida monàstica?

Ara són ja d'una certa edat. Van buscant, sobretot, el valor del silenci, una soledat que permeti mantenir la presència de Déu, el contacte amb la Paraula, l'oració litúrgica i molt especialment la vida de comunitat, de família; també l'acollida. Som comunitats contemplatives, però d'oració i de relació en un equilibri, no sempre fàcil, però sí necessari per al desenvolupament de la nostra vocació.

És fàcil adaptar-se a la vida monàstica, avui?

Costa molt trobar algú que vulgui comprometre's en un seguiment de Jesús de manera estable, per sempre. Les dificultats en l'adaptació a la vida monàstica són molt variables, segons la persona. Costa entrar en un ritme comunitari establert. Una altra dificultat són les relacions comunitàries que poden fer difícil seguir un ritme d'oració tan intens com el de la vida contemplativa.

Òscar Bardají i Martín

FE I GRANS CIUTATS

L'atenció als *oblidats* de la ciutat

Algunes de les majors megàpolis són ciutats d'Amèrica Llatina i, per això, ja des de 1965 es va desenvolupar la pastoral urbana en les quatre assemblees generals del CELAM (conferències episcopals del continent). L'objectiu és inculturar (és a dir, arrelar o *encarnar*) l'Evangeli en la cultura urbana. Ara bé, aquest desafiament és present també a Europa i a altres continents.

El papa Francesc somia amb una acció missionera que ho transformi tot. Una Església centrada en la missió és una Església *en sortida*. Francesc és el primer successor de Pere que ve d'una ciutat contemporània amb un índex molt alt d'immigració. I és el primer Papa procedent del món cultural i religiós d'Amèrica Llatina. Per això, el seu programa pontifici té un fort impacte de religiositat popular i de compromís social. Proposo aquests quatre temes (*que es tractaran en propers articles*):

1. El projecte missioner de Francesc
2. La sortida cap a les perifèries en la pastoral urbana
3. L'opció pels pobres en una Església cordial
4. Vers una pastoral urbana de la trobada fraternal

(De la ponència del Dr. Carlos María Galli, de Buenos Aires, al Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats)

SER PADRES

Pensar en los hijos

«Doctor, hemos venido para que usted nos diga cuándo hemos de separarnos» —me explican al unísono y con toda parsimonia una modosita pareja en la consulta.

—«¿Qué yo tengo que decirles cuándo han de separarse ustedes?» —exclamo poniendo cara de sorpresa y total incredulidad. «Yo no puedo tomar esta decisión, son ustedes los que...»

—«Tiene razón, doctor. Quizá nos hemos expresado mal» —puntualizan. «Lo que queremos es que usted nos diga cuál es el mejor momento para que no se afecten los hijos...»

—«¡Ah! Esto es otra cosa» —respondo con un suspiro de alivio.

A menudo, la agenda de los padres en cuanto a la separación entra en conflicto con los deseos de los niños, que, como es sabido, necesitan de un hogar estable mientras crecen. Creo que en la historia de la humanidad no ha habido una época —de paz— con tantas rupturas de pareja como la que estamos viviendo.

Bajo mi punto de vista de psiquiatra dedicado a temas de familia, he aquí unos consejos, pensando en los hijos, si se vive una previsible separación:

- Procurar no pelearse delante de los hijos.
- No monopolizar al hijo en contra del otro progenitor.
- Limitar la intervención de familiares y amigos.
- Buscar asesoramiento de personal cualificado: médico de cabecera, psicólogo, psiquiatra, religioso, pedagogo, etc.
- Informar a los hijos de la situación. Volveremos sobre este punto.

Dr. Paulino Castells
(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Sin tirar la toalla

Se resiste algo de nosotros a la hora de regresar a lo cotidiano? Podría ser. Sin embargo, la expectativa de lo nuevo trae algo de luz.

Ayudados en la fuerza del Señor, guiados por el amor, miramos el futuro con la ilusión del tiempo que está por estrenarse. Futuro no exento de esfuerzo y de la dureza del camino. Tiempo de organización y programaciones. Llamados a «discernir lo que es la voluntad de Dios, lo bueno, lo que agrada, lo perfecto» (Rm 12,2).

Jesús nos invita a seguirlo, siendo testigos del Evangelio «día tras día, en el esfuerzo del trabajo, del diálogo y de la amistad», decía el Papa en la homilía del día de San Pedro. Pero Francisco nos alerta: «Pensemos cuántas veces nos hemos entusiasmado con una cosa, con un proyecto, con una tarea, pero después, ante las primeras dificultades, hemos tirado la toalla». Y nos advierte que necesitamos «un encuentro cotidiano con el Señor, todos los días, con nuestras victorias y nuestras debilidades». Él es «el que es fiel», y nos pide a nosotros la misma fidelidad.

Y terminaba invocando la intercesión de María «para que nos ayude a dejarnos sorprender por Dios sin oponer resistencia, a ser hijos fieles cada día, a alabarlo y darle gracias porque Él es nuestra fuerza».

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

1. ■ **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [1Co 2,1-5 / SI 118 / Lc 4,16-30]. Mare de Déu del Puig (València). Sant Lleïr o Lliceri, bisbe de Coserans (s. vi); sant Gil o Gili, abat, penitent a Núria; santa Anna, profetessa; santa Teresa-Margarida Reddi, vg. carmelitana; beat Josep Samsó (Castellbisbal 1887 - Mataró 1936), prev. i mr.
2. ■ **Dimarts** [1Co 2,10b-16 / SI 144 / Lc 4,31-37]. Sant Antolí o Antoní, mr.; santa Ingrid, vg. dominicana sueca (†1282); santa Raquel, matrona bíblica (dona de Jacob); beats màrtirs de setembre (revolució francesa, 1789).
3. □ **Dimecres** [1Co 3,1-9 / SI 32 / Lc 4,38-44]. Sant Gregori el Gran, papa (590-604) i doctor de l'Església, abans monjo, patró de la música; santa Basilissa, vg. i mr.; sant Simeó Estilita el Jove (521-597), monjo siríac; sant Sàndal, mr.
4. ■ **Dijous** [1Co 3,18-23 / SI 23 / Lc 5,1-11]. Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja). Sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).
5. ■ **Divendres** [1Co 4,1-5 / SI 36 / Lc 5,33-39]. Sta. Obdúlia, vg. i mr.; beata Teresa de Calcuta, fundadora de les Missioneres de la Caritat (MC).
6. ■ **Dissabte** (□ Tortosa) [1Co 4,6-15 / SI 144 / Lc 6,1-5]. Mare de Déu de la Cinta, apareguda, segons tradició, a la Catedral de Tortosa al 1178. Mare de Déu de Guadalupe (Extremadura). Sant Zacaries, profeta; sant Eleuteri, abat.
7. ■ **† Diumenge vinent**, XXIII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ez 33,7-9 / SI 94 / Rm 13,8-10 / Mt 18,15-20]. Sant Albí, bisbe; santa Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

Edició: MCS del bisbat de Lleida, c/ Bisbe 1, 25002 Lleida, tel. 973 268 628, a/e: mcs@bisbatlleida.org
Web: www.bisbatlleida.org - Dip. legat B. 52212-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737